

การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารและจดหมายข่าวที่จัดทำโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา *

Content Analysis of Institute of East Asian Studies Journals and Newsletters

ยุพิน คล้ายมนต์ **

(Yoopin Claymone)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารและจดหมายข่าวที่จัดทำโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและสำรวจปริมาณบทความในแต่ละแขนงวิชาที่ปรากฏในวารสารและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา สํารวจว่าผู้เขียนบทความเป็นบุคคลกลุ่มใดบ้าง ศึกษาแนวโน้มของเนื้อหาบทความในแต่ละช่วงความรับผิดชอบของบรรณาธิการในแต่ละสมัย ตลอดจนวิเคราะห์เนื้อหาบทความว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดพิมพ์หรือไม่ และจัดทำตารางเนื้อหาบทความของวารสารและจดหมายข่าว ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้การจัดหมวดหมู่หอสมุด รัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress Classification) เป็นคู่มือในการวิเคราะห์เนื้อหาบทความ โดยมีบทความที่เป็นกลุ่มประชากรทั้งหมด 976 บทความ จากวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2537 จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น ตั้งแต่ พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2539 ผลการวิจัยพบว่า จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีจำนวนบทความตีพิมพ์มากที่สุด และมีบทความภาษาไทยมากที่สุด ส่วนวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา มีบทความภาษาอังกฤษมากที่สุด ผู้เขียนบทความเป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด และส่วนใหญ่เป็นบทความภาษาไทย โดยเป็นบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นมากที่สุด ส่วนในเรื่องเนื้อหา นั้น มีเนื้อหาในหมวด H (สังคมศาสตร์) มากที่สุด รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J (รัฐศาสตร์) บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนิดา สุธรรมชัย ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยฉบับนี้ คือ ควรเพิ่มเนื้อหาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์ให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังควรเพิ่มปริมาณบทความภาษาอังกฤษ และบทความเกี่ยวกับจีนและเกาหลีให้มากขึ้นกว่าเดิม ส่งเสริมให้มีบทความที่เขียนโดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มากขึ้น

คำสำคัญ: วิเคราะห์เนื้อหา วารสารและจดหมายข่าว สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

* รายงานวิจัยเสนอต่อโครงการเงินศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย วรรณภา โดปบุณพงศ์ บรรณารักษ์-ชำนาญการ และ ยุพิน คล้ายมนต์ (สรุปและเรียบเรียงใหม่)

** นักวิจัยชำนาญการ สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Abstract

The purpose of the research on "Content Analysis of Institute of East Asian Studies Journals and Newsletters" is as follows: (1) to analyze and examine the numbers and scope of the article contents whether they are in accordance with the subject fields of East Asian Studies; (2) to examine the article writers and study the trend of the article contents under the responsibility of the editor of each period; (3) to analyze the contents whether they accord with the objectives of the publishing journals and newsletters. In conducting the research, the researchers reviewed all relevant literature. With the advent of the library of Congress Classification, the content analysis tables were constructed. The percentage of 976 articles from Institute of East Asian Studies' Journals and Newsletters are the following issues: Thai - Japanese Studies Volume 1 No. 1 1984 to 1997, East Asian Studies Journal Volume 1 No. 1 1988 to 1994, Thai - Japan Monitoring Newsletters No. 1 1988 to 1996. The research results can be conducted as follows: The first most article contents and the first most ones written in Thai language were Thai – Japan Monitoring Newsletter. For English language, the first most ones were Thai-Japanese Studies. The first most article writers were from outside Thammasat University. The most articles are written in Thai language. From the research result, the first most articles were concerning on Japan. The Subjects with the first most contents were in H (Social Sciences) and the second were in J (Political Sciences) The editor with the first most articles was Assistant Professor Phanida Suthamchai. Recommendations from the research are as follows; the editors should increase more Sciences and technology, Engineering and Medical Sciences , increase more articles written in English, and more articles on China and Korea, the Institute of East Asian Studies should encourage the staffs of Thammasat University to contribute more articles to the journals and newsletters.

Keywords: content analysis, Journal and Newsletters, Institute of East Asian Studies

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วารสารและจดหมายข่าวเป็นสิ่งพิมพ์ที่ลงพิมพ์เรื่องราวข่าวสารและวิทยาการความรู้แขนงวิชาต่าง ๆ ที่มีความก้าวหน้าทันสมัยทางเทคโนโลยีและทันสมัยอยู่เสมอ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย ตลอดจนนักวิชาการทั้งหลายในการติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการที่ทันสนใจ เพื่อจะได้รับความรู้ใหม่อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ทันเหตุการณ์ และเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย เป็นอย่างมาก ด้วยตระหนักถึงคุณค่าดังกล่าวข้างต้น สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา จึงได้จัดทำวารสารวิชาการทางด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและวิเคราะห์ข่าวสาร อันเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศไทย เพื่อจะได้ปรับทิศทางเข้าสู่รูปแบบใหม่ของความสัมพันธภาพทางเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนเป็นแหล่งสำหรับลงพิมพ์ผลงานทางวิชาการ งานวิจัยทางด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ได้จัดทำวารสารวิชาการและจดหมายข่าวดังต่อไปนี้ คือ 1. **วารสารไทย - ญี่ปุ่นศึกษา** เริ่มออกเผยแพร่ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 2. **วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา** เริ่มออกเผยแพร่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2537 และ 3. **จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น** เริ่มออกเผยแพร่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2531 จนถึง พ.ศ. 2539 วารสารวิชาการและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ทั้ง 3 ฉบับ ได้รับการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องตลอดมา แต่ยังไม่มีการเก็บ รวบรวมบรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องกับญี่ปุ่น จีน และเกาหลีมาก่อน แต่เป็นการเก็บจากวารสารแหล่งต่าง ๆ ซึ่งการจัดกระจายไม่ครบถ้วน

และมิได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาของบทความที่เก็บรวบรวมแต่อย่างใด (วรรณภา ไตบุญลย์พงศ์, 2526) ดังนั้น จึงควรได้มีการรวบรวมจัดเก็บบทความจากวารสารดังกล่าว เพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ว่าตรงกับวัตถุประสงค์ในการจัดทำหรือไม่ นอกจากนี้ การจัดทำสิ่งตีพิมพ์ดังกล่าว ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการและคณะบรรณาธิการ ทำให้แนวทางในการกำหนดนโยบายการบริหารงานและการเลือกสรรบทความในแต่ละชุดแตกต่างกัน จึงควรได้มีการศึกษาวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาของบทความในวารสารและจดหมายข่าวดังกล่าว และสำรวจถึงผู้เขียนบทความว่าจำกัดและกระจายอยู่ในกลุ่มบุคคลใดบ้าง ซึ่งจะเป็นแนวทางให้กับคณะบรรณาธิการในการพิจารณาปรับปรุงคัดเลือกลงพิมพ์บทความได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการใช้วารสารและจดหมายข่าวของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาบทความที่ปรากฏในวารสารและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
2. เพื่อสำรวจปริมาณบทความในแต่ละแขนงวิชาที่ปรากฏในวารสารและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
3. เพื่อสำรวจว่าผู้เขียนบทความเป็นบุคคลกลุ่มใดบ้าง
4. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาบทความว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดพิมพ์วารสารของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา หรือไม่
5. เพื่อศึกษาแนวโน้มของเนื้อหาบทความในแต่ละช่วงความรับผิดชอบของบรรณาธิการในแต่ละสมัย
6. เพื่อจัดทำบรรณานุกรมของวารสารและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งในการวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ดังนี้ คือ

1. วารสารไทย - ญี่ปุ่นศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540
2. วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2537
3. จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2539

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรวิจัยนี้
2. ศึกษาประวัติความเป็นมาของวารสารและจดหมายข่าวที่จัดทำโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
3. สร้างแบบบันทึกข้อมูล เพื่อเก็บรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวกับแต่ละบทความ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดทางบรรณานุกรมของบทความ ขอบเขตเนื้อหาของบทความนั้นๆ และหน่วยงานต้นสังกัดของผู้เขียนบทความ
4. สสำรวจและรวบรวมบทความในวารสารและจดหมายข่าวของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ในขอบเขตของการวิจัย เพื่อใช้เป็นประชากรสำหรับการวิเคราะห์เนื้อหา
5. อ่านและวิเคราะห์บทความที่เป็นกลุ่มประชากรลงในแบบบันทึกข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
7. นำเสนอข้อมูล สรุป อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบขอบเขตเนื้อหาของบทความในแขนงวิชาต่าง ๆ ที่ปรากฏในวารสารและจดหมายข่าวของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

2. ทำให้ทราบปริมาณและแนวโน้มเกี่ยวกับแขนงวิชาการของบทความในวารสารและจดหมายข่าวของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

3. ทำให้ทราบว่าผู้เขียนบทความเป็นบุคคลสังกัดหน่วยงานใด

4. ทราบลักษณะการจัดทำวารสารและจดหมายข่าวว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดทำเพียงใด อันจะเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงการจัดทำวารสารเพื่อให้สนองวัตถุประสงค์ในการจัดทำให้มากยิ่งขึ้น

5. เป็นการรวบรวมกรณีศึกษาของบทความต่างๆ ที่ปรากฏในวารสารและจดหมายข่าวที่จัดทำโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา อันจะอำนวยความสะดวกต่อการค้นหาคำความที่พิมพ์ในวารสารและจดหมายข่าวดังกล่าว

ประวัติและพัฒนาการวารสารและจดหมายข่าวของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2526 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้จัดตั้งสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2527 โดยประกอบด้วย โครงการญี่ปุ่นศึกษา โครงการจีนศึกษา และโครงการเกาหลีศึกษา

เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและกิจกรรมของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา สถาบันฯ จึงได้ดำเนินการจัดพิมพ์เอกสารประเภทต่างๆ ออกเผยแพร่ ดังต่อไปนี้

1. หนังสือประกอบการเรียนและหนังสือแปล
2. ผลงานวิจัยของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
3. วารสารทางวิชาการ
4. จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น (ปีแรกใช้ชื่อว่าจดหมายข่าวโครงการวิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น)

งานวิจัยฉบับนี้ ได้จัดทำ “เครื่องช่วยค้น” (สรรค วิเคราะห์, 2526:6) ของวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นไว้ในส่วนภาคผนวกท้ายเล่ม โดยจัดทำในรูปแบบดรรชนีหัวเรื่อง

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารและจดหมายข่าวที่จัดทำโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา” มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานที่เกี่ยวข้อง โดยยึดแนวการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) (Bernard Berelson, 1971) ทั้งนี้ ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์เนื้อหาบทความดังกล่าว ดังนี้

1. วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 เดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2527 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2540 รวม 594 บทความ
2. วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนเมษายน พ.ศ. 2531 ถึงปีที่ 7 พ.ศ. 2537 รวม 69 บทความ
3. จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น ตั้งแต่ปีที่ 1 เดือนกันยายน พ.ศ. 2531 ถึงปีที่ 8 เดือนเมษายน-พฤษภาคม พ.ศ. 2539 รวม 313 บทความ

สรุปและวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารและจดหมายข่าวที่ผลิตโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับวารสารและจดหมายข่าว

ในช่วงปี พ.ศ.2527-2540 วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น และวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา มีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์รวมทั้งสิ้น 976 บทความ โดยจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุด คือ 594 บทความ รองลงมา คือ วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา มีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ 313 บทความ และ

วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์เพียง 69 บทความ ทั้งนี้ เนื่องจากมีกำหนดออกเผยแพร่ที่แตกต่างกัน คือ วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษามีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ไทย-ญี่ปุ่นศึกษามีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 4 ฉบับ และต่อมาลดลงเหลือเพียงปีละ 2 และ 1 ฉบับตามลำดับ ส่วนจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นนั้น ในระยะแรกออกเดือนละ 2 ฉบับ ต่อมาลดลงเหลือเดือนละฉบับ และจากผลการวิจัยพบว่า จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นมีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2532 คือ 97 บทความ เช่นเดียวกับวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ซึ่งมีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2532 คือ 14 บทความ สำหรับวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษามีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2529 คือ 40 บทความ

วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีบทความที่เขียนเป็นภาษาไทยมากที่สุด คือ 864 บทความ และบทความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษจำนวน 112 บทความ สำหรับจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีจำนวน บทความที่เขียนเป็นภาษาไทยมากที่สุด คือ 594 บทความ รองลงมา คือ วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา 208 บทความ และวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา จำนวน 62 บทความ วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษามีจำนวนบทความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ 105 บทความ และวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาจำนวน 7 บทความ สำหรับจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นนั้นไม่มีบทความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียนบทความ

จากบทความจำนวน 976 บทความของวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ไทย-ญี่ปุ่นศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีบทความที่ผู้เขียนเป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 275 บทความ โดยเป็น

บทความภาษาไทย 253 บทความ ภาษาอังกฤษ 22 บทความ รองลงมาคือ บทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์จำนวน 190 บทความ โดยเป็นบทความภาษาไทย 174 บทความ ภาษาอังกฤษ 16 บทความ ผลการวิจัยพบว่า จากบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกนั้น เป็นบทความที่เกี่ยวกับญี่ปุ่นมากที่สุด คือ 225 บทความ รองลงมาเป็นบทความเกี่ยวกับจีนจำนวน 11 บทความ

บทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอก 275 บทความนั้น เป็นบทความของวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษามากที่สุด คือ 124 บทความ รองลงมาเป็นบทความของจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น 123 บทความ และเป็นบทความของวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา 28 บทความ บทความทั้งหมด 594 บทความของจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์มากที่สุด คือ 146 บทความ รองลงมา คือ บทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอก 123 บทความ บทความทั้งหมด 313 บทความของวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา มีบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 124 บทความ รองลงมาคือ บทความของผู้เขียนที่เป็นชาวต่างประเทศ 63 บทความ บทความทั้งหมด 69 บทความของวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มีบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 28 บทความ รองลงมา คือ บทความของผู้เขียนสังกัดคณะรัฐศาสตร์ 11 บทความ

ในปี พ.ศ. 2532 มีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุด คือ 136 บทความ เป็นบทความของ ผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์จำนวนมากที่สุด คือ 39 บทความ รองลงมา คือ ผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอก 33 บทความ รองลงมา คือ ปี พ.ศ. 2533 มีบทความที่ตีพิมพ์ทั้งสิ้น 112 บทความ เป็นบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด คือ 55 บทความ

จากบทความทั้งหมด 976 บทความ มีบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นมากที่สุด คือ 918 บทความ รองลงมาเป็นบทความเกี่ยวกับจีน 26 บทความ บทความเกี่ยวกับ

เกาหลี 25 บทความ บทความเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3 บทความ บทความเกี่ยวกับเอเชีย 2 บทความ บทความเกี่ยวกับอินโดจีน 2 บทความ

บทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นทั้งหมด 918 บทความ มีจำนวนบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 225 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์ 187 บทความ สำหรับบทความเกี่ยวกับจีนทั้งหมด 26 บทความ มีจำนวนบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 11 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนสังกัดคณะศิลปศาสตร์ 7 บทความ บทความเกี่ยวกับเกาหลีทั้งหมด 25 บทความ ผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกและผู้เขียนสังกัดคณะรัฐศาสตร์มีจำนวนบทความเท่ากัน คือ 6 บทความ รองลงมาเป็นผู้เขียนบทความชาวต่างประเทศ 5 บทความ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับบทความและเนื้อหา

จากจำนวนบทความทั้งหมด 976 บทความนั้น มีบทความที่เขียนเป็นภาษาไทย 864 บทความ เป็นภาษาอังกฤษ 112 บทความ มีบทความที่เกี่ยวกับญี่ปุ่นมากที่สุด คือ 918 บทความ รองลงมาเป็นบทความเกี่ยวกับจีน 26 บทความ

จากบทความที่เกี่ยวกับญี่ปุ่น 918 บทความ เป็นบทความภาษาไทย 815 บทความ บทความภาษาอังกฤษ 103 บทความ บทความเกี่ยวกับจีน 26 บทความ เป็นบทความที่เขียนเป็นภาษาไทย 25 บทความ ภาษาอังกฤษ 1 บทความ บทความเกี่ยวกับเกาหลี 25 บทความ เป็นบทความภาษาไทย 20 บทความ ภาษาอังกฤษ 5 บทความ

จากบทความที่เขียนเป็นภาษาไทยทั้งหมด 864 บทความนั้น มีบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นมากที่สุด คือ 815 บทความ รองลงมาเป็นบทความเกี่ยวกับจีน 25 บทความ บทความเกี่ยวกับเกาหลี 20 บทความ

จากบทความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด 112 บทความ มีบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่น มากที่สุด คือ

103 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่เกี่ยวกับเกาหลี 5 บทความ

จากบทความทั้งหมด 976 บทความ มีบทความที่มีเนื้อหา¹ ในหมวด H (สังคมศาสตร์) มากที่สุด คือ 543 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J (รัฐศาสตร์) จำนวน 148 บทความ

จากบทความภาษาไทยทั้งหมด 864 บทความ มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุดจำนวน 497 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 120 บทความ

ส่วนบทความภาษาอังกฤษทั้งหมด 112 บทความนั้น มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุดจำนวน 46 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 28 บทความ จากบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H ทั้งหมด 543 บทความนั้น เป็นบทความภาษาไทย 497 บทความ ภาษาอังกฤษ 46 บทความ

บทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นทั้ง 918 บทความนั้น มีเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่ สำหรับเนื้อหาของบทความที่มีมากที่สุด คือ เนื้อหาในหมวด H มีจำนวนมากถึง 520 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 135 บทความ บทความเกี่ยวกับจีน 26 บทความ มีเนื้อหาอยู่ในหมวด P,J,G,D,B – BJ และ H จำนวน 9,8,4,2,2 และ 1 บทความ ตามลำดับ บทความเกี่ยวกับเกาหลี 25 บทความ มีเนื้อหาอยู่ในหมวด H,J, BL – BX และ L จำนวน 17,5, 2 และ 1 บทความ ตามลำดับ

จากบทความทั้งหมด 976 บทความ มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 543 บทความ และจากบทความในหมวด H ทั้งหมด 543 บทความ เป็นบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่น เกาหลี อินโดจีน เอเชีย เอเชียตะวันออก และจีน จำนวน 520,17,2,2,1 และ 1 บทความ ตามลำดับ

บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา สุธรรมชัย มีจำนวน 247 บทความ บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์รองลงมา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงษ์ฟ้า แสงธนาพฤกษ์ มีจำนวน 225 บทความ

สำหรับเนื้อหาของบทความในวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นนั้น มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 543 บทความ ส่วนบรรณาธิการที่เสนอบทความที่มีเนื้อหาในหมวดนี้มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงษ์ฟ้า แสงธนาพฤกษ์ จำนวน 158 บทความ รองลงมา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา สุธรรมชัย จำนวน 136 บทความ

จากจำนวนบทความ 247 บทความ ที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา สุธรรมชัยเป็นบรรณาธิการนั้น มีจำนวนบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 136 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 37 บทความ จากจำนวน 225 บทความที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงษ์ฟ้า แสงธนาพฤกษ์เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 158 บทความ รองลงมาเป็นหมวด T จำนวน 18 บทความ จากจำนวน 132 บทความ ที่รองศาสตราจารย์อาทร พึ่งธรรมสาร เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุดเช่นเดียวกัน คือ 63 บทความ รองลงมาเป็นหมวด J จำนวน 20 บทความ

จำนวนบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 543 บทความ โดยเป็นบทความของจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นมากที่สุดถึง 365 บทความ รองลงมาเป็นบทความของวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา จำนวน 149 บทความ ลำดับสุดท้ายเป็นวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา จำนวน 29 บทความ

จากจำนวน 594 บทความของจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 365 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 74 บทความ

¹ ดูรายละเอียดการจัดหมวดหมู่ของระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress Classification)

จากจำนวน 313 บทความของไทย-ญี่ปุ่นศึกษา มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 149 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 60 บทความ

จากจำนวน 69 บทความของวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุดเช่นเดียวกัน คือ 29 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 14 บทความ

บทความของวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา วารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น จำนวนทั้งหมด 976 บทความ มีจำนวนบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 275 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์จำนวน 190 บทความ

บทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกทั้ง 275 บทความนั้น มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 158 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 36 บทความ

บทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์จำนวน 190 บทความนั้น มีบทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุด คือ 141 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 17 บทความ

บทความที่มีเนื้อหาในหมวด H มากที่สุดทั้ง 543 บทความนั้น มีบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกจำนวนมากที่สุดถึง 158 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์จำนวน 141 บทความ

เนื้อหาของบทความในหมวด H มีจำนวน 543 บทความ ได้จำแนกออกเป็นหมวดย่อย ซึ่งมีเนื้อหาในหมวด HD (ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ การเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม) มากที่สุด คือ 187 บทความ รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด HF (การพาณิชย์) จำนวน 125 บทความ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับบรรณาธิการ

จากบทความจำนวน 976 บทความนั้น บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินดา สุธรรมชัย จำนวน 247 บทความ รองลงมาเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงส์ฟ้า แสงธนาพฤษ จำนวน 225 บทความ บทความ 247 บทความ ในสมัยที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินดา สุธรรมชัย เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2535 จำนวน 85 บทความ บทความ 225 บทความ ในสมัยที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงส์ฟ้า แสงธนาพฤษ เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2532 จำนวน 87 บทความ และจากบทความ 132 บทความในสมัยที่รองศาสตราจารย์อาทร พึ่งธรรมสาร เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2536 จำนวน 29 บทความ

จากทั้ง 976 บทความนั้น บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินดา สุธรรมชัย จำนวน 247 บทความ เป็นบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นทั้งสิ้น รองลงมาเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงส์ฟ้า แสงธนาพฤษ จำนวน 225 บทความ เป็นบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นถึง 223 บทความ

สำหรับบทความที่มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินดา สุธรรมชัย เป็นบรรณาธิการ มีบทความที่ตีพิมพ์มากที่สุดจำนวน 247 บทความ เป็นบทความที่ตีพิมพ์ในจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นทั้งสิ้น รองลงมาเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงส์ฟ้า แสงธนาพฤษ จำนวน 225 บทความ เป็นบทความที่ตีพิมพ์ในจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นทั้งสิ้น เช่นเดียวกัน

บทความทั้ง 594 บทความของจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นนั้น บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินดา สุธรรมชัย จำนวน 247 บทความ รองลงมาเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงส์ฟ้า แสงธนาพฤษ จำนวน 225 บทความ

บทความทั้ง 313 บทความของวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษานั้น บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์อาทร พึ่งธรรมสาร จำนวน 119 บทความ รองลงมาเป็น รองศาสตราจารย์อรทัย ศรีสันติสุข จำนวน 85 บทความ บทความทั้ง 69 บทความของวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษานั้น บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์มาลินี ดิลกวานิช จำนวน 21 บทความ รองลงมาเป็น รองศาสตราจารย์เกศินี วิฑูรชาติ จำนวน 19 บทความ

จากบรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา สุธรรมชัย จำนวน 247 บทความนั้น มีบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด 56 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 55 บทความ

จาก 225 บทความที่มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์หงษ์ฟ้า แสงธนาพฤษ เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความของผู้เขียนสังกัดคณะเศรษฐศาสตร์มากที่สุด คือ 66 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกจำนวน 46 บทความ

จาก 132 บทความที่มี รองศาสตราจารย์อาทร พึ่งธรรมสาร เป็นบรรณาธิการนั้น มีบทความของผู้เขียนที่เป็นบุคคลภายนอกมากที่สุด คือ 53 บทความ รองลงมาเป็นบทความของผู้เขียนที่เป็นชาวต่างประเทศจำนวน 23 บทความ

จากบทความภาษาไทย 864 บทความ บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา สุธรรมชัย จำนวน 247 บทความ รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์หงษ์ฟ้า แสงธนาพฤษ จำนวน 225 บทความ ส่วนบทความภาษาอังกฤษ 112 บทความ บรรณาธิการที่มีบทความตีพิมพ์มากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์อาทร พึ่งธรรมสาร จำนวน 41 บทความ รองลงมาเป็น รองศาสตราจารย์ สุรัชย์ ศิริไกร จำนวน 22 บทความ

จากการวิเคราะห์เนื้อหา แสดงให้เห็นว่าบทความที่นำมาลงพิมพ์ในวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษา

เป็นบทความที่เกี่ยวกับญี่ปุ่นมากถึง 309 บทความ คิดเป็นร้อยละ 98.7 เป็นบทความเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอินโดจีน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ บทความมีเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชา แต่ส่วนใหญ่อยู่ในหมวด H มากที่สุด คือ 149 บทความ คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 60 บทความ คิดเป็นร้อยละ 19.2 ถัดมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด L จำนวน 19 บทความ คิดเป็นร้อยละ 6.1 ดังนั้นจะเห็นว่าวารสารไทย-ญี่ปุ่นศึกษาได้เสนอบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชา ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการบริการด้านวิชาการและส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างไทย-ญี่ปุ่น

สำหรับวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มีบทความทั้งหมด 69 บทความ โดยเป็นบทความที่เกี่ยวกับจีนมากที่สุด คือ 26 บทความ คิดเป็นร้อยละ 37.7 เป็นบทความเกี่ยวกับเกาหลีจำนวน 25 บทความ คิดเป็นร้อยละ 36.2 เป็นบทความเกี่ยวกับญี่ปุ่นจำนวน 17 บทความ คิดเป็นร้อยละ 24.6 เป็นบทความเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 1 บทความ คิดเป็นร้อยละ 1.4 บทความ มีเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชา แต่ส่วนใหญ่มีเนื้อหาอยู่ในหมวด H มากที่สุด คือ 29 บทความ คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 14 บทความ คิดเป็นร้อยละ 20.3 ถัดมาเป็นเนื้อหาในหมวด P จำนวน 9 บทความ คิดเป็นร้อยละ 13.0 ดังนั้นจะเห็นว่าวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาได้เสนอบทความเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น จีน และเกาหลี ตลอดจนประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชา ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น จีน และเกาหลี และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศไทยและประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียง

จดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น มีจำนวนบทความทั้งหมด 594 บทความ โดยเป็นบทความ

ที่เกี่ยวกับญี่ปุ่นมากถึง 592 บทความ คิดเป็นร้อยละ 99.7 และเป็นบทความที่เกี่ยวกับเอเชีย 2 บทความ คิดเป็นร้อยละ 0.3 มีเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชา แต่ส่วนใหญ่มีเนื้อหาอยู่ในหมวด H มากที่สุด คือ 365 บทความ คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด J จำนวน 74 บทความ คิดเป็นร้อยละ 12.5 ถัดมาเป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวด T จำนวน 45 บทความ คิดเป็นร้อยละ 7.6 ดังนั้น จะเห็นว่าจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น ได้เสนอเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชา ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการเผยแพร่ข่าวสารและความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ญี่ปุ่นกับประเทศไทย

ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า ไทย-ญี่ปุ่นศึกษา วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น นั้น มีบทความที่ดีพิมพ์ทั้งสิ้น 976 บทความ มีเนื้อหาอยู่ในหมวด H คือ หมวดสังคมศาสตร์มากที่สุดจำนวน 543 บทความ คิดเป็นร้อยละ 65.9 โดยบทความส่วนใหญ่จะเป็นบทความในหมวด HD, HF และ HC จำนวน 187 125 และ 69 บทความ คิดเป็นร้อยละ 19.2 12.8 และ 7.1 ตามลำดับ ซึ่งเป็นบทความที่มีเนื้อหาทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร และอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า เนื้อหาของวารสารและจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นบทความที่มีเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์และรัฐศาสตร์ แม้จะพบว่ามีการเสนอเนื้อหาครอบคลุมเกือบทุกหมวดหมู่วิชาก็ตาม แต่เนื้อหาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และการแพทย์ ยังมีปริมาณน้อยมาก หากพิจารณาถึงสถานการณ์ในปัจจุบันจะพบว่ากระแสทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และอื่น ๆ ยังเป็นปัญหาของประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ตระหนักถึง

ความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้เพิ่มเนื้อหาในด้าน ดังกล่าวมากขึ้นกว่าเดิม

2. จากการวิจัยพบว่า วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษามีจำนวนบทความที่ดีพิมพ์น้อยที่สุด นอกจากกำหนดออกเผยแพร่ทำให้วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษามีจำนวนบทความที่ดีพิมพ์น้อยแล้ว ประเด็นเรื่องงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน ก็ต่างจากไทย-ญี่ปุ่นศึกษา และจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น คือ ทั้งไทย-ญี่ปุ่นศึกษาและจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นได้รับการสนับสนุนการจัดทำจากมูลนิธิญี่ปุ่นตลอดมา ในขณะที่วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาซึ่งงบประมาณของสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย มีบางครั้งบางคราวที่ได้รับการสนับสนุนการจัดทำจากงบประมาณอื่น ๆ แต่ไม่ต่อเนื่องเหมือนไทย-ญี่ปุ่นศึกษาและจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้หาทุนสนับสนุนการจัดทำวารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาให้ต่อเนื่องและมากกว่าที่เป็นอยู่

3. จากการวิจัยพบว่าบทความของวารสารและจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นนั้น มีจำนวนบทความที่เสนอเป็นภาษาไทยมากถึงร้อยละ 88.5 แม้ว่าจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำก็ตาม แต่เพื่อให้ นักวิจัย และผู้สนใจชาวต่างประเทศได้มีโอกาสอ่าน เพื่อศึกษาค้นคว้า และเป็นการยกระดับความเป็นระดับนานาชาติแล้ว ผู้วิจัยเสนอให้เพิ่มปริมาณสัดส่วนบทความภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

4. จากการพิจารณา กำหนดการจัดพิมพ์วารสารและจดหมายข่าววิเคราะห์สถานการณ์ไทย-ญี่ปุ่นแล้วพบว่า มีกำหนดออกที่ล่าช้า ควรออกตรงตามกำหนด และสม่ำเสมอว่าที่เป็นอยู่

5. สืบเนื่องจากข้อที่ 2 ดังกล่าวข้างต้น ทำให้บทความเกี่ยวกับญี่ปุ่น มีจำนวนบทความมากที่สุดในขณะที่บทความเกี่ยวกับจีน และเกาหลี มีสัดส่วนน้อยกว่า หากแก้ปัญหามาจากข้อ 2 ได้ลุล่วง ผู้วิจัยเสนอให้เพิ่มบทความเกี่ยวกับจีน และเกาหลีมากขึ้น

6. จากการวิจัยพบว่า บทความที่ผู้เขียนเป็นบุคคลภายนอกนั้นมีปริมาณสูงที่สุด จากการพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าควรส่งเสริมให้มีบทความที่ผู้เขียนเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มากกว่านี้

บรรณานุกรม

- กฤตชยา รัตนประทีป. 2527. การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม ศิริสัมพันธ์. 2507. การวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันในกรุงเทพฯ 14 ฉบับ. พระนคร: แผนกวารสารศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลทิชา สุทธิรัตนศรีกุล. 2521. การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารห้องสมุดของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญทา วิศว์ไพศาล. 2525. การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารพัฒนา บริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณมา โตพิบูลย์พงศ์. 2526. การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรวิชัย คุชชีวะ. 2525. การวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวสารจากสิ่งพิมพ์. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาดา พงศ์พันธ์. 2531. การวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารสาขาวัฒนธรรม พ.ศ. 2522 - 2529. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Berelson, Bernard. 1971. Content Analysis in Communication Research. New York: Hafner Publishing.
- Bread, Jerry Cornelius. 1987. A Content Analysis of the Journal of American Indian Education, 1961 Through 1983. Dissertation Abstracts International 48: 521-A.
- Budd, Richard W; Throp, Robert K.; and Donohen, Lewis. 1967. Content Analysis of Communications. New York: MacMillan.
- Carney, T.F. 1972. Content Analysis: a Technique for Systematic Inference from Communication. London: Batsford.
- Chan, Lois Mai. 1990. Immroth's Guide to the Library of Congress Classification. 4th ed. Englewood, Colo.: Libraries Unlimited.
- Martin, Teresa Lynn. 1987. A Content Analysis of Issues and Trends in Secondary English Curriculum and Instruction as Reflected in the Changing Focus of the English Journal, 1976-1985. Dissertation Abstracts International 47: 3298-A.
- Palmer, Roger Cain. 1978. Contributor Affiliation and Nature of Contribution Content in U.S. Journal Articles from the Fields of Law, Library Science, and Social Work, 1965-1974. Dissertation Abstracts International 39: 523-A.
- Schneider, Louis and Dornbusch, 1958. Sanford M. Popular Religion: Inspirational Books in America. Chicago: University of Chicago Press.